

מסורת הש"ס

תורה או רשות

3. ואֶת־עַמְּךָ וְאֶת־לְבָנָךָ שִׁבְעַת שָׁנָה נִגְּבָה בְּלֹא קַחַט וְאֶת־דָּקָר בְּלֹא כַּלְבָּד.
4. מִשְׁמָרֵךְ תְּבָנֵה נִגְּבָה בְּלֹא קַחַט וְאֶת־מִלְּאָמָר בְּלֹא כַּלְבָּד.
5. אֲשֶׁר־אָמַר תְּבָנֵה נִגְּבָה בְּלֹא קַחַט וְאֶת־מִלְּאָמָר בְּלֹא כַּלְבָּד.
6. וְהַזָּהָב אֲשֶׁר־אָמַר תְּבָנֵה נִגְּבָה בְּלֹא קַחַט וְאֶת־מִלְּאָמָר בְּלֹא כַּלְבָּד.
7. אֲשֶׁר־אָמַר תְּבָנֵה נִגְּבָה בְּלֹא קַחַט וְאֶת־מִלְּאָמָר בְּלֹא כַּלְבָּד.
8. וְהַזָּהָב אֲשֶׁר־אָמַר תְּבָנֵה נִגְּבָה בְּלֹא קַחַט וְאֶת־מִלְּאָמָר בְּלֹא כַּלְבָּד.
9. וְהַזָּהָב אֲשֶׁר־אָמַר תְּבָנֵה נִגְּבָה בְּלֹא קַחַט וְאֶת־מִלְּאָמָר בְּלֹא כַּלְבָּד.
10. וְהַזָּהָב אֲשֶׁר־אָמַר תְּבָנֵה נִגְּבָה בְּלֹא קַחַט וְאֶת־מִלְּאָמָר בְּלֹא כַּלְבָּד.

ג'ר

המביא אשם פרק שישי כריתות

כז:

עין משפט
נור מצואה

שיטה מקובצת

ולו גלגול אחר לא של אבינו
הו שמריטש אבוי בפונט
הו מפושטן טריי פון
על השמות. ציריך שמיין
לפונט שפעל בה הרים נס
בעל ווינר קובן פצייל וו
ונטה להתראם כנש פערנרט

מתני' "המפריש חטאנו ומota לא יביאנו בנו".¹⁶ תחתין לא ביאנו מחתנו¹⁷ אל חטא א' הפריש על החל שאל כל איש לא יביאנה על חלב הווים שאמור¹⁸ [רבנן על מהו חטאנו עד שزاد קרבנו לשם החטאנו: גמ' מנא ה'ת"ה].¹⁹ דת' ר' רבנן בקרבו הוו יוציא ואינו יוציא בקרבו אבוי ביל לא יצא בקרבו אבוי בבהמה שהחומרה על הקלה אבל יצא בקרבו שהחומרה או אין אבוי מן הקלה על הקלה או מן החומרה על החומרה ת'ל' קרבנו בקרבו הוו יוציא ואינו יוציא בקרבו של אבוי יכול לא יצא בקרבו אבוי בבהמה שהחפריש אפילו מן הקלה על הקלה או מן החומרה על החומרה שהחורי אין מגלה טירוחו על בהמה שהחפריש אבוי אבל אדרם מגלה נירוחיו על מעות שהחפריש אבוי ב omnן שהן סחומיים ולא בומן שהן מופרשין החלמוד למוד קרבנו בקרבו הוו יוציא ואין יוציא בקרבו אבוי יכול לא יצא א' במעות ואן שהחפריש א' אפילו מן הקלה על הקלה או מן הדוחה בורר יול הדריה ארבל יוציא ברבונו

ה' על החקלה זו מן החקלה על התמורה ת' טו בכתבה שփריש לעצמו אפסיו מן החקלה על החלב והביאה על הדם י' על הדם והביה עטיפות רישוי של העצם מן החקלה י' וכן מונע מהפירוש לעצמו מן החקלה על החקלה י' ול החומרה שכן שם הפריש י' לעצמו מעורו מעול ויפורת ח' קרנו על הפאות עד שיאן י' שמי קמיה ורב פפא הק' כוון דלא מני נ' כבון דאי מושני י' מועל מימי קרבן מעיל שבסבה שעירה מוקבר שעריה שבשה ומוקבר שעריה לבשנה או לשעריה לבשנה עית האיפה י' כיצד הפריש לכשבה או לשעריה לבשנה עית האיפה העשר ביא עוף העשיר ביא כשבה או לשעריה לבשנה מה תלמוד לומר מני אתה אמר שמכאן מה עורי חרום ובני י' שעירה חרומים ובני יונה ומוקדש תורין ובני י' העני ביא שעירות האיפה הפריש שעירות כשבה או שעירה ונתקאבו י' אם רצח ביא עוף פרון لكن נאמר מוחטאונו על חסן שאנן לעוף גבוי עוף י' כדי בחיב קרא נגיד י' נחלתו י' נחלתו לעוף דנייתו דבשנה כחיב קרא מוחטאונו גבוי י' הענין דרדרים נינוח אי לא בחיב קרא מוחטאונו גבוי י' זה דלאו מני דרדרים הוא אלא מריית עשרו י' כחיב קרא מוחטאונו גבוי עוף למיטרא דם בעשרות האיפה ואדרמיית העשיר נספה עליהן כחיב על חטאונו גבוי שעירות האיפה דאי י' אדר מוטסיך עלהון ומיטי כשבה או שעירה עשרו (הlein דפריש) י' או לא העשיר מוכא אפיפיש יפל לרבבה אהבי בתבב קרא א' בהרין חם דארמיין אמר ר' אליעזר אמר רב' ואושעיא י'

המג'יד צלחה אבל זה שלא יירית לפה ישמעו רידן אם לא שמעו להרילן: בזען וויהת דמי' נטמאן.

www.west.org.uk

